

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ

**105-ї підсумкової науково-практичної конференції
з міжнародною участю
професорсько-викладацького персоналу
БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
присвяченої 80-річчю БДМУ
05, 07, 12 лютого 2024 року**

Конференція внесена до Реєстру заходів безперервного професійного розвитку,
які проводитимуться у 2024 році № 3700679

Чернівці – 2024

УДК 001:378.12(477.85)

ББК 72:74.58

М 34

Матеріали підсумкової 105-ї науково-практичної конференції з міжнародною участю професорсько-викладацького персоналу Буковинського державного медичного університету, присвяченої 80-річчю БДМУ (м. Чернівці, 05, 07, 12 лютого 2024 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2024. – 477 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 105-ї підсумкової науково-практичної конференції з міжнародною участю професорсько-викладацького персоналу Буковинського державного медичного університету, присвяченої 80-річчю БДМУ (м. Чернівці, 05, 07, 12 лютого 2024 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Геруш І.В., професорка Грицюк М.І., професор Безрук В.В.

Наукові рецензенти:

професор Братенко М.К.

професор Булик Р.Є.

професор Гринчук Ф.В.

професор Давиденко І.С.

професор Дейнека С.Є.

професорка Денисенко О.І.

професор Заморський І.І.

професорка Колоскова О.К.

професор Коновчук В.М.

професор Пенішкевич Я.І.

професорка Хухліна О.С.

професор Слободян О.М.

професорка Ткачук С.С.

професорка Годоріко Л.Д.

професор Юзько О.М.

професорка Годованець О.І.

ISBN 978-617-519-077-7

© Буковинський державний медичний
університет, 2024

Засновником наукової дерматовенерологічної школи на Буковині по праву вважають професора З.Н. Гржебіна (очолював кафедру в 1947-1956 рр.). Під його керівництвом проводилися наукові дослідження, присвячені найбільш актуальним проблемам дерматології та венерології в регіоні – вивченню етіопатогенезу, клініки, удосконаленню діагностики та лікування грибкових інфекцій шкіри (дерматомікозів), туберкульозу шкіри та сифілісу, за результатами яких захистили кандидатські дисертації М.Н. Бухарович (1952 р.), Г.А. Троян (1953 р.), Ю.С. Касько (1954 р.) та О.В. Пацаренюк (1961 р.). Вагомий внесок у розвиток сифілідології вніс М.Н. Бухарович (працював асистентом кафедри в 1947-1965 рр.), який після захисту кандидатської дисертації, присвяченої аспектам нейросифілісу, у 1964 р. захистив докторську дисертацію, присвячену проблематиці серорезистентного сифілісу.

Значний вклад у розвиток дерматовенерологічної науки вніс професор Ю.С. Касько (завідував кафедрою в 1957-1984 рр.), кандидатська та докторська дисертації якого були присвячені удосконаленню діагностики та лікування туберкульозу шкіри. Під керівництвом професора Ю.С. Каська проводилися наукові дослідження з вивчення актуальних аспектів екземи, червоного вовчаку, сифілісу та апробації в дерматології нових лікарських засобів, підсумком яких став захист 4 кандидатських дисертацій: С.П. Трефаненко (1969 р.), Л.М.Трутяк (1970 р.), І.І. Полянський (1971 р.), О.М. Книговський (1984 р.).

З 1986 р. по 1995 р. кафедру очолювала професор А.М. Бухарович, під керівництвом якої проводилася активна науково-дослідна робота з вивчення ефективності нових схем лікування сифілісу, дослідження етіопатогенетичних чинників та удосконалення діагностики та лікування екозалежної патології шкіри, алергодерматозів та хвороб волосся у дітей.

Науковою тематикою кафедри у 1995-1996 рр. (завідувач – к.мед.н. Л.М. Трутяк) було дослідження ефективності різних схем лікування сифілісу у хворих Чернівецької області.

У 1996-2001 рр. кафедрою завідував професор М.О. Дудченко, під керівництвом якого співробітники кафедри продовжили тематику наукових досліджень із вивчення особливостей клінічного перебігу сифілітичної інфекції у жителів Буковини та оптимізації їх лікування.

З 2001 р. кафедру очолює професор О.І. Денисенко (у 1998 р. захистила кандидатську дисертацію, присвячену оптимізації лікування мікробної екземи, а в 2007 р. – докторську, присвячену проблематиці алергодерматозів, зокрема розробці хронодетермінованих методів їх лікування). Під керівництвом проф. О.І. Денисенко захищено 9 кандидатських дисертацій, присвячених аспектам хронічних дерматозів: Г.В. Іринчин (2006 р.), А.В. Приймак (2008 р.), Т.П. Височанська (2013 р.), Н.О. Волошина (2016 р.), М.О. Дашко (2016 р.), Ю.П. Карвацька (2016 р.), Н.А. Степан (2016 р.), Н.Б. Бродовська (2020 р.), Сторожук М.В. (2020 р.). Основними напрямками наукової роботи кафедри дерматовенерології на сучасному етапі є: вивчення етіопатогенетичних чинників, удосконалення діагностики та лікування хронічних дерматозів (екзема, псоріаз, червоний плесканий лишай, вугрова хвороба, розацеа), а також впровадження результатів наукових досліджень у педагогічний процес та медичну практику.

Москалюк В.Д.

РЕЛЕВАНТНІСТЬ ЗМІН ДЕЯКИХ ПОКАЗНИКІВ ГЕМОСТАЗУ ТА МАРКЕРІВ ЗАПАЛЕННЯ У ХВОРИХ НА COVID-19 ЯК ФАКТОРІВ ПРОГНОЗУ ГОСПІТАЛЬНОЇ СМЕРТНОСТІ

*Кафедра інфекційних хвороб та епідеміології
Буковинський державний медичний університет*

Вступ. Пандемія COVID-19 виявилася однією з найбільш гострих медико-соціальних проблем не тільки в Україні, а й в усьому світі. Масштаби та наслідки пандемії колосальні, тому ключовим завданням для спеціалістів у сфері охорони здоров'я було розробка та впровадження найбільш ефективних стратегій лікування та, відповідно, зниження рівня тяжких ускладнень та смертності. На особливу увагу в контексті прогностичного значення заслуговували клінічні та лабораторні показники, що характеризували перебіг запалення та коагуляції в організмі людини, які потребували детального вивчення і наукового підтвердження.

Мета дослідження. Вивчити взаємозв'язок між госпітальною смертністю і показниками гемостазу, маркерами системного запалення у пацієнтів на COVID-19 і коморбідними станами.

Матеріал і методи дослідження. Проведено ретроспективний аналіз історій хвороб 296 пацієнтів на COVID-19 з коморбідними станами, які перебували на стаціонарному лікуванні і в яких хвороба завершилась летально.

Результати дослідження. З 296 померлих було 139 чоловіків і 157 жінок. Згідно аналізу офіційної документації, 253 особи хворіли на ішемічну хворобу серця, 153 – на цукровий діабет, 104 особи – на ішемічну хворобу серця + цукровий діабет, і 34 особи – на цукровий діабет + гіпертонічну хворобу серця. Середній вік пацієнтів становив 64,4 роки.

З 296 померлих протягом 2021 року в Чернівецькій обласній клінічній лікарні внаслідок COVID-19 153 особи мали в анамнезі цукровий діабет (51,5 % від загальної кількості померлих). Серед представлених 153 випадків смерті 104 спричинені поєднанням COVID-19 із цукровим діабетом та ішемічною хворобою серця (67,97 %) і 15 (22,22 %) з цукровим діабетом та артеріальною гіпертензією.

Середній показник сатурації у хворих з летальним наслідком ($n = 296$) при госпіталізації становив 85,19 % (мінімальний – 40 %, максимальний – 99 %. Середній показник сатурації в останню добу життя становив 71,03.

Щодо показників «червоної» крові, то значних відхилень в рамках статистичної норми не виявлено (mean Еритроцити = $4,5 \times 10^{12}$ в 1 л). У 20 % хворих на COVID-19 була тромбоцитопенія ($<180 \times 10^9$ в 1 л). У 22 % пацієнтів при надходженні в стаціонар виявлено рівні тромбоцитів ($>400 \times 10^9$ в 1 л). Серед інших показників периферичної крові привертає увагу підвищений рівень лейкоцитів у пацієнтів з тяжким перебігом (mean = $12,5 \times 10^9$).

Середнє значення Д-димеру серед усіх пацієнтів становило 3,39 мкг/мл (при нормі $\leq 0,5$ мкг/мл). Високі значення Д-димеру асоціюються із тромбозом, венозним або артеріальним.

Середнє значення СРБ (С-реактивний білок) становило 46,9 мг/л, що в рази перевищувало нормальний його рівень ($n=0-1$ мг/л). Рівень прокальцитоніну також значно перевищував норму у пацієнтів з Covid-19 і в середньому становив 1,69 нг/мл ($n=0,05$ нг/мл).

Висновки. У хворих на COVID-19 спостерігається суттєве підвищення маркерів тромбоутворення (D-димер) та показників активного запального процесу (прокальцитоніну), при цьому вираженість їх змін є суттєво більшою у хворих із коморбідністю. Визначення рівнів D-димеру та прокальцитоніну є надійними маркерами як для оцінки тяжкості перебігу, так і прогнозу захворювання у хворих на COVID-19 з тяжким гострим респіраторним синдромом, особливо – в умовах коморбідності, що може мати суттєве значення на вибір стратегії і тактики лікування таких хворих.

Підвербецька О.В.

ЗМІНИ МОРФОЛОГІЧНОЇ БУДОВИ ТОНКОГО КИШЕЧНИКА ПРИ ВІЛ-АСОЦІЙОВАНОМУ ТУБЕРКУЛЬОЗІ ЛЕГЕНЬ

Кафедра фтизіатрії та пульмонології

Буковинського державного медичного університету

Вступ. Ряд досліджень свідчить про те, що у хворих на ВІЛ-асоційований туберкульоз (ВІЛ/ТБ) доволі часто спостерігається синдром мальабсорбції (СМ) тонкої кишки (ТК). Однією з причин може бути морфологічне підґрунтя для розвитку СМ.

Мета. Дослідити та встановити спектр особливостей морфологічної будови слизової оболонки тонкої кишки при ко-інфекції ВІЛ/ТБ.

Матеріали та методи. Проведено проспективне патоморфологічне дослідження осіб із різними причинами смерті, у яких в заключному клінічному та патологоанатомічному діагнозах в якості основного захворювання було встановлено ТБ легень. На основі ВІЛ-статусу було сформовано групи: основна група – 24 випадки ко-інфекції ВІЛ/ТБ, контрольна група – 20 осіб без патології ШКТ та морфологічних ознак туберкульозної інфекції.